

**Pripombe ECB na
posebno poročilo
»Nadzor EU nad kreditnim tveganjem bank:
ECB je okrepila svoja prizadevanja, vendar je treba storiti več za izboljšanje
zagotovila, da se kreditno tveganje ustrezno upravlja in krije«**

Povzetek

Odstavek VI

Čeprav bi bilo obstoječa orodja in pooblastila mogoče uporabiti tudi drugače, ECB meni, da je izbrani pristop najbolj primeren in učinkovit, kar potrjuje tudi dejstvo, da se je obseg slabih posojil od objave tega pristopa zmanjšal, kritje tveganj pa se je povečalo. Glej tudi pripombe k odstavku 91.

Odstavek VII

ECB meni, da njena sedanja metodologija za določanje dodatnih kapitalskih zahtev (kapitalske zahteve iz drugega stebra – P2R) zagotavlja, da so vsa pomembna tveganja, ki jim je institucija izpostavljena, ustrezno krita:

- I) ECB vztraja, da je metodologija P2R skladna s smernicami Evropskega bančnega organa (EBA) o procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP), ki so bile objavljene marca 2022. EBA trenutno nima odprtih priporočil v zvezi z metodologijo ECB za SREP in P2R.
- II) ECB meni, da njena metodologija omogoča, da se pri določanju zahtev P2R učinkovito uporabijo vse razpoložljive informacije, vključno s podatki iz procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) v institucijah ter drugimi ključnimi kazalniki tveganja in rezultati bonitetnega ocenjevanja, ki ga ECB izvaja v okviru tekočega nadzora. Cilj ECB v zvezi s tem je zagotoviti, da so vsi možni skupni učinki pomembnih tveganj v institucijah ustrezno kriti s kapitalskimi zahtevami iz prvega ali drugega stebra.
- III) ECB nenehno izboljšuje svojo metodologijo P2R s spoznanji, pridobljenimi v vsakem ciklu SREP ali po nadaljnji oceni učinka, ki ga imajo posamezni dejavniki tveganja na P2R. Poleg tega bo ECB kmalu začela bolj strukturen pregled učinkovitosti in uspešnosti svoje metodologije za določanje zahtev P2R.

ECB svojo metodologijo uporablja dosledno. K temu od leta 2022 prispeva neodvisna nadzorna funkcija za tveganja (direktorat Strategija nadzora in tveganja), ki deluje kot druga obrambna črta s

tem, da opravlja primerjalne analize in horizontalne analize rezultatov SREP ter izvaja kvantitativne in kvalitativne ukrepe. Kot zadnje, ECB ugotavlja, da stalno sorazmerno zviševanje zahtev P2R za vse ravni skupne točkovne ocene tveganj morda ni vedno ustrezno in upravičeno, zlasti ker se naložijo tudi drugi kvalitativni nadzorniški ukrepi, s katerimi se lahko učinkoviteje obravnavajo relevantna tveganja ali druga nadzorniška vprašanja.

Odstavek VIII

ECB se zaveda, da je cikel SREP dolg, in preučuje načine, kako bi ga lahko skrajšala. Obenem meni, da je tveganje, o katerem govori zadnji stavek, v veliki meri obvladano, saj morajo skupne nadzorniške skupine upoštevati vse relevantne dogodke, ki se zgodijo po presečnem datumu in bi lahko vplivali na oceno SREP (reorganizacija znotraj skupine, drugi korporativni dogodki, zmanjšanje nedonosnih izpostavljenosti v zadnjem trenutku itd.), tako da je sklep SREP čim bolj aktualen.

Odstavek XI

ECB meni, da je s sprejetim pristopom k slabim posojilom (tako da po eni strani od bank z velikim obsegom slabih posojil zahteva, da pripravijo strategijo za zmanjšanje obsega, po drugi strani pa za vse banke uporablja pričakovanja glede kritja) uspešno odpravila v preteklosti izpostavljene pomanjkljivosti pristopa »počakajmo in bomo videli«. K hitrejšemu zmanjševanju obsega nedonosnih izpostavljenosti je pomembno prispevala zlasti objava pričakovanj glede kritja za nedonosne izpostavljenosti. Opozoriti je treba tudi, da je za reševanje slabih posojil potreben čas in da ga ni mogoče izvesti čez noč brez večjih negativnih posledic za celotno gospodarstvo. Do takrat, ko je ECB začela z nadzorniškimi ukrepi odpravljati nekrito kreditno tveganje, je večina bank proaktivno zmanjšala obseg slabih posojil (zlasti starejših) in krila preostalo tveganje, kot je razvidno tudi iz dejstva, da so bili pribitki P2R določeni samo za manjše število bank in so bili majhni.

Pristop, ki ga je izbrala ECB, zagotavlja, da se banke v enakem položaju obravnavajo enako. Nadzorniški ukrepi so prilagojeni specifičnim razmeram v vsaki banki. Kalibrirani so tako, da so sorazmerni konkretnim okoliščinam banke. Z drugimi besedami, razlike v položaju bank upravičujejo različno obravnavo. Hkrati ECB skrbi, da se banke v podobnem položaju obravnavajo podobno.

ECB pričakuje, da bodo vse banke upoštevale njena pričakovanja, in od primera do primera analizira, ali banke slaba posojila obravnavajo preudarno glede na javno objavljena pričakovanja. Kadar meni, da jih ne, uporabi nadzorniške ukrepe v obliki pribitkov v okviru drugega stebra.

ECB meni, da za postopek ni bilo potrebnih veliko virov in časa, zlasti ker se je izvajal šele prvo leto in je bilo treba doseči ambiciozne cilje (za podrobnosti glej pripombe k odstavku 104).

Odstavek XII

Glej pripombe k posameznim priporočilom. ECB sprejema priporočila 1(a), 1(b)(ii), 2, 3(a)(ii), 3(b) in 3(c). ECB delno sprejema priporočili 3(a)(i) in 3(a)(iii). ECB zavrača priporočilo 1(b)(i).

Odstavek 14

Mandat ECB se nanaša na ugotavljanje tveganj in oblikovanje rezervacij z bonitetnega vidika.

Odstavek 43

Prva alineja

Za dejavnosti na kraju samem ECB trenutno namenja približno 7% vseh zaposlenih v enotnem mehanizmu nadzora (EMN). V letu 2021 ni mogla zagotoviti kadrovskih virov EMN za 10% prednostnih preiskav.

Druga alineja

ECB v letu 2021 ni mogla zagotoviti kadrovskih virov EMN za 26% prednostnih preiskav.

Odstavek 45

Svet ECB je na predlog Izvršilnega odbora sklenil, da je v vseh treh stebrih ECB – centralno bančništvo, bančni nadzor in skupne službe – potrebna stabilizacija. Leta 2016 je Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora sklenil, da se morata število zaposlenih in skupni stroški funkcij centralnega bančništva in skupnih služb stabilizirati najpozneje do leta 2019.

Srednjeročni stabilizacijski načrt za funkcijo EMN je Svet ECB sprejel leta 2019 na predlog predsednika in podpredsednika Nadzornega odbora. V tem okviru je odobril dodatne vire za leta 2020, 2021 in

2022 ter določil, da se od leta 2023 uporablja stabilizacijska zaveza. Tako za celotno ECB od leta 2023 dalje velja zaveza za stabilizacijo stroškov.

V skladu s sprejeto opredelitvijo stabilizacije stroškov lahko predsednik in podpredsednik Nadzornega odbora v primeru novega mandata ali novih ali razširjenih nalog predlagata Izvršilnemu odboru, da Svet ECB zaprosi za povečanje števila zaposlenih. Hkrati je že v samem srednjeročnem stabilizacijskem načrtu EMN podrobno opredeljenih več področij, na katerih je v primeru sprememb ali izpopolnitev nadzorniških izbir po letu 2022 mogoče povečati število zaposlenih. Tako je na primer v okviru proračuna in števila zaposlenih v ECB za leto 2023 Svet ECB odobril 43 novih rednih ekvivalentov polnega delovnega časa (EPDČ) v letu 2023 (plus dodatnih 6 EPDČ v letu 2024 ter 16 EPDČ iz ESCB in mednarodnih organizacij v letu 2025), da bi internaliziral svetovalne storitve v zvezi z bančnim nadzorom na kraju samem in nalogami preverjanja notranjih modelov v stebru EMN, s čimer se zmanjšuje odvisnost ECB od zunanjih virov in izboljšujejo njene zmogljivosti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem v skladu s priporočili Evropskega računskega sodišča (izraženih v prejšnjih posebnih poročilih). To bo izvedeno, hkrati pa bo proračunsko nevtravno z vidika nadomestil za nadzor.

Kar zadeva upravljanje, proračun ECB temelji na členu 12.3 Statuta ESCB in ECB, ki Svetu ECB nalaga, da sprejme Poslovnik ECB, ki ureja notranjo organizacijo ECB in njene organe odločanja. Prvi stavek člena 15.1 Poslovnika določa proračunski postopek v ECB, po katerem mora Svet ECB pred koncem vsakega poslovnega leta na predlog Izvršilnega odbora, oblikovan v skladu z načeli, ki jih je določil Svet ECB, sprejeti proračun ECB za naslednje poslovno leto. V skladu s členom 29(1) uredbe o EMN morajo biti izdatki za nadzorniške naloge v proračunu ECB navedeni ločeno. Drugi stavek člena 15.1 določa, da se je treba o teh ločeno ugotovljivih izdatkih posvetovati s predsednikom in podpredsednikom Nadzornega odbora. Hkrati je podpredsednik Nadzornega odbora član Izvršilnega odbora in Sveta ECB, kar zagotavlja, da je funkcija EMN zastopana, ko se sprejemajo odločitve o proračunu ECB. Ker sta predsednik in podpredsednik zadolžena, da predstavita svoja stališča o nadzornih zadevah, Svet ECB pa ima mandat, da odloča o finančnih zadevah v vseh funkcijah ECB, smo trdno prepričani, da neodvisnost EMN ni kršena.

Odstavek 47

ECB želi pojasniti, da se opisani postopek stopnjevanja nanaša posebej na skupne nadzorniške skupine. Dopis se pošlje tudi, če se pristojni nacionalni organ in ECB strinjata, da je koristno zagotoviti transparentnost v zvezi z nacionalnim proračunskim postopkom, ki velja za pristojni nacionalni organ.

Odstavek 53

Druga alineja

ECB izpostavlja, da se pomanjkljivosti v notranjih modelih, ki jih banka uporablja za izračunavanje svojih kapitalskih zahtev, praviloma obravnavajo s posebnimi nadzorniškimi ukrepi, ki temeljijo na temu namenjenih preiskavah, izvedenih zunaj procesa SREP, ti ukrepi pa so ločeni od zahteve P2R in drugih zahtev, določenih s sklepom SREP.

Odstavek 54

Četrta alineja

ECB želi poudariti, da skupne nadzorniške skupine lahko prilagodijo pribitke za vsako posamezno tveganje v 4. koraku, zato se končni P2R, ki izhaja iz združevanja teh pribitkov, lahko razlikuje od začetnega skupnega pribitka, izbranega v 1. koraku (in se lahko nahaja celo zunaj razpona vrednosti P2R, povezanega z dano skupno točkovno oceno tveganj).

Odstavek 57

Smernice EBA o procesu SREP so bile revidirane leta 2021, in sicer predvsem zato, da so se izvedle spremembe, ki so bile uvedene z direktivo o kapitalskih zahtevah V (CRD V).

V skladu z revidiranimi [smernicami o procesu SREP](#), ki jih je organ EBA objavil marca 2022, je proces ICAAP eden ključnih vhodnih podatkov pri določanju P2R (glej odstavek 371: »Pri določanju zneska kapitala, ki se šteje za ustreznega, in dodatnih kapitalskih zahtev po posameznih tveganjih bi bilo treba upoštevati izračune ICAAP, če se štejejo za zanesljive ali delno zanesljive, ter rezultate nadzorniške primerjalne analize in druge ustrezne vhodne podatke, kot je primerno, vključno z nadzorniško presojo.«). Vendar pa proces ICAAP ni nujno »izhodiščna točka« za izračunavanje P2R. Zato je ECB leta 2021 razširila metodologijo, da bi pri določanju P2R omogočila učinkovito uporabo vseh razpoložljivih informacij (vključno s podatki iz procesa ICAAP institucij ter drugimi relevantnimi ključnimi kazalniki tveganja in rezultati bonitetnih ocen, ki jih ECB izvaja v okviru rednega nadzora). S tem želi zagotoviti, da so vsi možni skupni učinki pomembnih tveganj v institucijah ustrezno kriti s kapitalskimi zahtevami iz prvega ali drugega stebra.

Skladno s tem ECB vztraja, da je njena metodologija P2R skladna s smernicami EBA o procesu SREP, ki so bile objavljene marca 2022. EBA trenutno nima odprtih priporočil v zvezi z metodologijo ECB za SREP in P2R.

Odstavek 59

Glej pripombe k odstavku 57.

Prva alineja

Glej pripombe k drugi alineji.

Druga alineja

ECB meni, da obstajajo **različni načini za določitev kapitalske zahteve v okviru drugega stebra za vsako tveganje posebej**. Ni treba natančno kvantificirati vsakega posameznega tveganja, ki mu je institucija izpostavljena. To morda niti ni najboljša praksa, saj lahko ustvari lažen vtis natančnosti glede zahtev P2R in z njimi povezanega nadzorniškega dialoga z institucijo, kar lahko zmanjšuje učinkovitost in uspešnost nadzorniškega ukrepanja na tem področju. ECB je to upoštevala, ko je leta 2021 razširila svojo metodologijo P2R tako, da podrobneje obravnava vsako posamezno tveganje. Metodologija ECB omogoča, da se pri določanju zahtev P2R učinkovito uporabijo vse razpoložljive informacije, vključno s podatki iz procesa ICAAP v institucijah ter drugimi ključnimi kazalniki tveganja in rezultati bonitetnega ocenjevanja, ki ga ECB izvaja v okviru rednega nadzora. S tem želi zagotoviti, da so vsi možni skupni učinki pomembnih tveganj v institucijah ustrezno kriti s kapitalskimi zahtevami iz prvega ali drugega stebra.

ECB nenehno izboljšuje svojo metodologijo P2R s spoznanji, pridobljenimi v vsakem ciklu SREP ali z nadaljnjo oceno učinka, ki ga imajo posamezni dejavniki tveganja na P2R. Poleg tega bo ECB kmalu začela bolj strukturen pregled učinkovitosti in uspešnosti svoje metodologije za določanje zahtev P2R.

Kot zadnje želi ECB poudariti, da se učinek posameznih dejavnikov tveganja upošteva v različnih delih njene metodologije P2R: v 1. koraku prek točk, dodeljenih kategorijam tveganj, v katere spadajo ta tveganja, v 2. koraku, kolikor so ta tveganja obravnavana v procesu ICAAP banke, ter v 3. in 4. koraku kot dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri nadaljnjih prilagoditvah komponent posameznih tveganj v končni zahtevi P2R.

Odstavek 60

Glej pripombe k odstavku 57.

Odstavek 70

Z uvedbo dopisa poslovodstvu je ECB dodatno izboljšala komunikacijo z institucijami v zvezi z glavnimi rezultati SREP in glavnimi dejavniki, na podlagi katerih so bile določene zahteve v okviru drugega stebra. Kljub temu meni, da je transparentnost pri obveščanju bank o glavnih dejavnikih P2R mogoče še izboljšati.

ECB meni, da je njena metodologija P2R skladna s smernicami EBA o procesu SREP, objavljenimi marca 2022.

Trenutno ni odprtih priporočil EBA v zvezi z metodologijo ECB za SREP in P2R ali v zvezi z vprašanjem, kako se zahteve v okviru drugega stebra sporočajo in utemeljujejo institucijam v sklepih SREP.

Odstavek 80

ECB v napotkih bankam v zvezi z slabimi posojili tudi pojasnjuje, da so napotki *»nadzorno orodje, s katerim bo mogoče ponazoriti nadzorniška pričakovanja v zvezi z ugotavljanjem, upravljanjem, merjenjem in odpisovanjem slabih posojil na področjih, ki jih obstoječe uredbe, direktive in smernice ne urejajo oziroma niso dovolj specifične.«* V tej zvezi napotki zagotavljajo transparentnost glede tega, kako ECB razume člena 74 ter 79(b) in (c) Direktive 2013/36/EU (CRD IV). Neizpolnjevanje teh pravnih določb, kot so bile prenesene v nacionalno zakonodajo in se berejo v luči napotkov ECB, lahko sproži nadzorniške ukrepe.

Odstavek 82

Letne računovodske izkaze banke in z njimi povezane rezervacije potrdi zakoniti zunanji revizor banke.

V okviru bonitetnega mandata so glavne naloge ECB na področju računovodenja naslednje:

- 1) oceniti, ali imajo banke vzpostavljene politike in postopke, ki zagotavljajo, da so rezervacije dovolj velike in pravočasno oblikovane;
- 2) z več različnimi orodji (npr. s primerjalno analizo) preveriti ustreznost rezervacij ter po potrebi zahtevati podrobne informacije, ki jih je mogoče uporabiti pri kritičnem preverjanju zaključkov bank.

Metodologija ECB predvideva, da se o pomislekih razpravlja z zunanjimi revizorji, in sicer tako na ravni posameznih bank kot tudi na horizontalni ravni.

Kot zadnje, pooblastilo iz člena 16(2)(d) uredbe o EMN ne dopušča, da bi ECB od bank zahtevala, naj knjižijo dodatne rezervacije. To pooblastilo, po katerem ECB od bank lahko zahteva uporabo določene politike oblikovanja rezervacij, ji omogoča zgolj to, da vpliva na politiko oblikovanja rezervacij v banki v mejah računovodskih standardov – na primer kadar tak okvir dopušča prožnost pri izbiri politik ali kadar zahteva subjektivne ocene, posebne izvedbene izbire institucije pa niso ustrezne ali dovolj preudarne z vidika bančnega nadzora.

Odstavek 85

ECB želi pojasniti, da se sklicevanje na kritje rezervacij v dodatku k njenim napotkom bankam v zvezi s slabimi posojili nanaša na koncept bonitetnega oblikovanja rezervacij in ne na računovodski koncept.

Odstavek 86

V okviru splošnega pristopa ECB k slabim posojilom so pričakovanja glede kritja usmerjena v prihodnost, saj spodbujajo pravočasno reševanje slabih posojil in preprečujejo pretirano kopičenje nekritih slabih posojil v prihodnosti. Zato so ta pričakovanja relevantna za vse banke, ne le za tiste, ki imajo trenutno velik obseg slabih posojil.

ECB sprejme nadzorniški ukrep v okviru drugega stebra samo takrat, ko meni, da ob ustreznem upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih predstavi banka, bonitetne rezervacije ne krijejo pričakovanega kreditnega tveganja v zadostni meri.

Odstavek 90

Razlog za časovni zamik pri začetku uporabe, postopno uvajanje in razlikovanje med tremi skupinami je povezan z glavnimi cilji pristopa ECB, ki so zmanjšanje obsega slabih posojil, odprava nepravočasnega reševanja in zagotavljanje kritja za tveganje, ki ga predstavljajo stara slaba posojila, ki vztrajajo v bilanci stanja bank. Časovni zamik pri uporabi nadzorniških ukrepov in njihovo postopno uvajanje delujeta kot spodbuda, ki bankam omogoča, da – tudi s porazdelitvijo finančnega bremena na daljše obdobje – rešijo slaba posojila, še preden začne ECB izvajati nadzorniške ukrepe. To potrjuje tudi 48-odstotno zmanjšanje obsega slabih posojil v obdobju med prvim četrletjem 2017 (ko so bili objavljeni napotki ECB o slabih posojilih) in četrtem četrletjem 2020 (ko so morale banke prvič poročati o pričakovanih glede kritja).

Časovni zamik pri uporabi je povezan tudi z dejstvom, da za posojila, ki so bila kot slaba razvrščena pred aprilom 2018, pričakovanja glede kritja niso bila objavljena v času pripoznanja neplačila.

Odstavek 91

V prvem četrletju 2017, ko so bili objavljeni napotki ECB, so slaba posojila skupaj znašala 866 milijard EUR. Treba je bilo najti ravnotežje med (i) reševanjem problema slabih posojil in (ii) morebitnim vplivom na širše gospodarstvo, če bi ukrepali prehitro, tako da banke ne bi imele dovolj časa, da se pripravijo na ambiciozno odpravljanje slabih posojil. ECB zato verjame, da je bil njen postopni pristop primeren.

Meni tudi, da njen pristop deluje in je banke dovolj spodbudil k temu, da so proaktivno zmanjšale obseg slabih posojil, preden so bili uporabljeni nadzorniški ukrepi, povezani s pričakovanji glede kritja. Tako so banke zmanjšale obseg slabih posojil za 13% v obdobju od vzpostavitve EMN do objave napotkov v prvem četrletju 2017, za 48% v obdobju od objave napotkov do prvega poročanja o pričakovanih bank glede kritja v četrtem četrletju 2020 ter za 34% v obdobju od objave pričakovanih ECB glede kritja in prvem poročanjem bank o pričakovanih glede kritja. Zaradi tega zmanjšanja je v četrtem četrletju 2020 skupni primanjkljaj v odnosu do pričakovanih glede kritja znašal samo 20 bazičnih točk tveganju prilagojene aktive.

Odstavek 92

Res je, da so imele banke z večjim obsegom nekritih slabih posojil več časa za reševanje tveganj, ki izhajajo iz slabih posojil, vendar je bilo to povezano s ciljem politike (zmanjšanje obsega slabih posojil in odpravljanje nepravočasnega reševanja) in njeno funkcijo varnostne zavore – ne pa s kakršnokoli željo omogočiti ugodnejšo obravnavo bankam, ki so bile v slabšem položaju. ECB je želela tem bankam dati dovolj prostora, da zmanjšajo obseg slabih posojil, preden je začela uporabljati nadzorniške ukrepe.

Ti ukrepi so bili kalibrirani tako, da so se upoštevale individualne razmere v vsaki banki, pri čemer je bila zagotovljena njihova sorazmernost. Z drugimi besedami, banke v drugačnem položaju so bile obravnavane drugače, medtem ko so bile banke v enakem položaju obravnavane enako.

Odstavek 93

ECB pričakuje, da bodo vse banke upoštevale njena pričakovanja, in od primera do primera analizira, ali banke slaba posojila obravnavajo preudarno glede na javno objavljena pričakovanja. Kadar meni, da jih ne, uporabi nadzorniške ukrepe v obliki pribitkov v okviru drugega stebra.

Odstavek 94

Pribitek v okviru drugega stebra pušča razpoložljivi kapital nedotaknjen, vpliva pa na maksimalni znesek za razdelitev in na kapitalski manevrski prostor. Vpliva tudi na minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) ter na razpoloženje na trgu.

Zaradi teh dejavnikov se je večina bank odločila, da s prilagoditvami po referenčnem datumu zmanjšajo svoj primanjkljaj glede na pričakovanja na nič, da bi se izognile pribitkom P2R, čeprav imajo takšni pribitki nižje stroške, če se upošteva samo perspektiva kapitala.

Odstavek 95

Ker ECB nima regulativnih pooblastil, mora tveganja v bankah obravnavati z nadzorniškimi ukrepi, oblikovanimi po oceni vsakega posameznega primera. Skladno s tem ocenjuje, ali je kritje tveganj v bankah dovolj preudarno glede na njena javno objavljena pričakovanja o kritju za nedonosne izpostavljenosti. Takšne nadzorniške ukrepe je treba naložiti v času izdaje sklepa SREP, zato vedno obstaja časovni zamik med odkritjem nekritega kreditnega tveganja in nadzorniškim ukrepom, s katerim se to tveganje rešuje.

Zaradi časovnega zamika med referenčnim datumom konec leta 2020 in izdajo končnega sklepa SREP je treba zagotoviti, da se morebitne spremembe upoštevajo v končnem sklepu, tako da je pribitek v trenutku izdaje sklepa skladen s tveganjem. Čeprav zaradi tega lahko pride do določenih razlik v obravnavi, te razlike niso velike, koristi v obliki spodbude bankam, da še dodatno zmanjšajo primanjkljaj v kritju, pa odtehtajo negativne učinke, ki bi jih lahko imel ta pristop.

Odstavek 102

Zaradi časovnega zamika med referenčnim datumom konec leta 2020 in izdajo končnega sklepa SREP mora ECB zagotoviti, da se morebitne spremembe nekritih tveganj upoštevajo v končnem sklepu, tako da je pribitek skladen s tveganjem v trenutku izdaje sklepa (tj. ni prevelik glede na nekrito tveganje). Poleg tega okvir za prilagoditve po referenčnem datumu spodbuja aktivno zmanjševanje primanjkljaja v kritju in slabih posojil nasploh.

Odstavek 104

ECB meni, da za ta postopek ni bilo potrebnih posebej veliko virov in časa (zlasti ker se je izvajal šele prvo leto): (i) manj kot polovica vseh bank je zahtevala, da se upoštevajo njihove posebne okoliščine; (ii) skupne nadzorniške skupine so s podpornim orodjem, ki jim je bilo zagotovljeno, lahko hitro ocenile večino primerov, tako da so se lahko osredotočile samo na tiste, pri katerih je bila potrebna nadaljnja obravnava. Postopek je bil od takrat za cikel 2022 nadgrajen z izboljšavami orodja in dodatnim usposabljanjem.

Kar zadeva število ponovnih predložitvev, so bile te posledica dejstva, da se je postopek izvajal šele prvo leto. V tem pogledu se ni razlikoval od drugih novo uvedenih postopkov poročanja.

Odstavek 108

V skladu z zavezo za stabilizacijo stroškov, ki jo je odobril Svet ECB, se Svetu ECB lahko predloži zahteva za povečanje števila zaposlenih v primeru bistveno novih ali razširjenih nalog strateškega pomena ali novih mandatov. To velja za celotno ECB (centralno bančništvo, bančni nadzor in skupne službe). Svet ECB je odobril takšno zahtevo za nadzorno funkcijo v proračunih ECB za leti 2022 in 2023.

Poleg tega srednjeročni stabilizacijski načrt EMN, ki ga je odobril Svet ECB, navaja številna področja, na katerih bi bilo mogoče povečati število zaposlenih tudi po letu 2022. V postopku letnega operativnega načrtovanja in načrtovanja virov ECB se pregledajo različne potrebe in razpoložljivi viri, pri čemer ima vodstvo na voljo prožne nabore virov, če je treba vire prerazporediti zaradi strateškega pomanjkanja virov ali zaradi sprememb prednostnih nalog.

Glej tudi pripombe k odstavku 45.

Priporočilo 1 – Okrepiti ocene tveganja bank

Točka (a)

ECB sprejema to podpriporočilo.

V letu 2022 je ECB pregledala metodologijo za ocenjevanje ravni kreditnega tveganja v okviru procesa SREP. Namen pregleda je bil izboljšati sorazmernost ter okrepiti usmeritev procesa SREP na tveganja in pri določanju prednostnih nalog v večji meri upoštevati tveganja, hkrati pa omogočiti bolj poglobljeno oceno glavnih dejavnikov kreditnega tveganja v institucijah. Poleg tega je metodologija postala celovitejša, saj je bilo s pregledom doseženo naslednje: (i) izboljšane so bile točke, na katere se morajo nadzorniške skupine posebej osredotočiti, kar jim pomaga, da delujejo bolj enotno, ter (ii) razširjen je bil nabor osnovnih informacij ter povečano je bilo število podrobnost in kakovost ključnih kazalnikov tveganja, ki so na voljo za ocenjevanje, vključno z orodji za razširjanje in primerjavo informacij, ki so na voljo nadzorniškimi skupinam. Na splošno se pričakuje, da bodo imele nadzorniške skupine zahvaljujoč pregledu od procesa SREP 2023 na voljo še boljše metodološko podporo za ocenjevanje ravni kreditnega tveganja v institucijah, tudi kar zadeva primerjalne analize in razpoložljive zmogljivosti zanje.

Metodologija SREP za ocenjevanje kontrol kreditnega tveganja bo pregledana tekom leta 2023, da bo lahko uporabljena (v povezavi s posodobljeno metodologijo za ocenjevanje ravni kreditnega tveganja) v procesu SREP 2024.

Kot zadnje, od leta 2022 neodvisna nadzorna funkcija za tveganja (direktorat Strategija nadzora in tveganja) izvaja primerjalne analize rezultatov SREP in kvantitativnih/kvalitativnih ukrepov ter tako deluje kot druga obrambna linija. V okviru te [organizacijske spremembe](#) so bile okrepljene primerjalne analize rezultatov SREP (npr. z vključitvijo okvira za obravnavo morebitnih nasprotnih stališč). Poleg okrepitve organizacijskega okvira je bila izboljšana tudi primerjalna analiza kontrol tveganja za vse vrste tveganj (s primerjavo točkovnih ocen kontrol tveganja z odprtimi ugotovitvami in ukrepi). Bolj

splošno je namen uvedbe druge obrambne linije zagotoviti enotno uporabo nadzorniških metodologij in presoje. Uporaba nadzorniške presoje je ključni element EMN, zato so bili horizontalni usmerjevalni postopki in druga orodja, ki podpirajo pravilno izvajanje nadzorniške presoje, v zadnjih letih večkrat izboljšani, da bi se pri nadzoru različnih vrst institucij, ki jih pokriva ECB, za vse zagotovila enaka obravnava.

Točka (b)(i)

ECB zavrača to podpriporočilo.

Zaveza za stabilizacijo stroškov velja za celotno ECB od leta 2023 dalje. Kljub temu je Svetu ECB še vedno mogoče predložiti zahteve za povečanje števila zaposlenih v primeru novega mandata ali večjih novih in razširjenih nalog, ki so strateškega pomena. Stabilizacijska zaveza je pomembno vodilno načelo, s katerim se spodbuja stalno in strogo prioritiziranje dejavnosti v instituciji ter zagotavlja učinkovito razporejanje obstoječih virov za optimalno uporabo nadomestil za nadzor, ki jih plačujejo nadzorovane banke.

Potrebe po virih za nadzorno funkcijo ureja uveljavljeni proračunski postopek, ki vključuje obveznost posvetovanja s predsednikom in podpredsednikom Nadzornega odbora o predlogu proračuna. Neodvisnost se zagotavlja tudi z ločeno opredeljenimi izdatki za nadzorniške naloge v skupnem proračunu, o katerem se je treba posvetovati s predsednikom in podpredsednikom Nadzornega odbora. Opozoriti je treba, da se stroški, ki jih ima nadzorna funkcija, nadzorovanim kreditnim institucijam zaračunavajo enkrat letno. V internem proračunskem postopku ECB sodelujejo vsa poslovna področja, ki prioritizirajo svoje različne proračunske zahteve v skladu z dogovorjeno strategijo, kar zagotavlja učinkovito rabo virov.

ECB vztraja, da sta v okviru omejitev, ki jih določa pravni okvir, predsednik in podpredsednik Nadzornega odbora močno udeležena v postopku priprave proračuna. Z njima se posvetuje, kot zahteva Poslovnik. Uredba o EMN določa, da mora biti podpredsednik Nadzornega odbora član ne le Izvršilnega odbora, ampak tudi Sveta ECB – najvišjega organa odločanja v ECB. To zagotavlja, da so stališča nadzorne funkcije ustrezno predstavljena, hkrati pa omogoča visoko stopnjo vpliva in transparentnosti (glej tudi pripombe k odstavkoma 45 in 108). ECB določi število zaposlenih v nadzoru glede na potrebe, pri čemer vse kadrovske zahteve oceni neodvisno od centralnobančne funkcije na podlagi uveljavljenih načel ter ureditve upravljanja institucije kot celote.

ECB bo potrebe nadzorne funkcije po virih še naprej ocenjevala in podpirala v okviru obstoječih proračunskih postopkov.

Točka (b)(ii)

ECB sprejema to podpriporočilo.

Kar zadeva inšpekcijske preglede na kraju samem in preverjanja notranjih modelov, je ECB od leta 2021 že povečala transparentnost pri zagotavljanju posameznih virov z dobro utečenim poročanjem ter z dialogom s pristojnimi nacionalnimi organi (vključno z rednimi popisi kadrovskih virov in letnim pregledom podatkov), da bi odkrila morebitna odstopanja od kadrovskih zavez (ali negativne spremembe skozi čas), razumela temeljne vzroke in uskladila korektivne ukrepe. ECB je odločena, da bo do sredine leta 2024 izvedla pregled in ugotovila, ali so potrebni bolj formalni procesi eskalacije. Pregled bo zajel tudi vire za skupne nadzorniške skupine ter orodja za stopnjevanje, opisana v odstavku 47 (in v pripombah ECB k temu odstavku).

ECB želi poudariti, da nima formalnih pooblastil, s katerimi bi pristojne nacionalne organe prisilila k spoštovanju kadrovskih zavez.

Odstavek 110

ECB se zaveda, da je cikel SREP dolg, in preučuje načine, kako bi ga lahko skrajšala. Obenem meni, da je tveganje, o katerem govori zadnji stavek, v veliki meri obvladano, saj morajo skupne nadzorniške skupine upoštevati vse relevantne dogodke, ki se zgodijo po presečnem datumu in bi lahko vplivali na oceno SREP (reorganizacija znotraj skupine, drugi korporativni dogodki, zmanjšanje nedonosnih izpostavljenosti v zadnjem trenutku itd.), tako da je sklep SREP čim bolj aktualen.

Priporočilo 2 – Optimizirati proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja

ECB sprejema to priporočilo.

Odstavek 112

ECB meni, da obstajajo **različni načini za določitev kapitalske zahteve v okviru drugega stebra za vsako tveganje posebej**. Ni treba natančno kvantificirati vsakega posameznega tveganja, ki mu je institucija izpostavljena. To morda niti ni najboljša praksa, saj lahko ustvari lažen vtis natančnosti glede zahtev P2R in z njimi povezanega nadzorniškega dialoga, kar lahko zmanjšuje učinkovitost in uspešnost nadzorniškega ukrepanja na tem področju. ECB je to upoštevala, ko je leta 2021 razširila svojo metodologijo P2R tako, da podrobneje obravnava posamezna tveganja. Metodologija ECB omogoča, da se pri določanju zahtev P2R učinkovito uporabijo vse razpoložljive informacije, vključno s podatki iz procesa ICAAP v institucijah ter drugimi ključnimi kazalniki tveganja in rezultati bonitetnega ocenjevanja, ki ga ECB izvaja v okviru rednega nadzora. S tem želi zagotoviti, da so vsi možni skupni učinki pomembnih tveganj v institucijah ustrezno kriti s kapitalskimi zahtevami iz prvega ali drugega stebra.

ECB nenehno izboljšuje svojo metodologijo P2R s spoznanji, pridobljenimi v vsakem ciklu SREP ali z nadaljnjo oceno učinka, ki ga imajo posamezni dejavniki tveganja na P2R.

Odstavek 116

ECB v skladu s splošnimi cilji svojega pristopa k slabim posojilom pritiska na banke, da naj zmanjšajo raven slabih posojil, odpravijo zamude pri njihovem reševanju in krijejo preostala tveganja. Povečanje kritja za nedonosne izpostavljenosti pri tem hkrati spodbuja k ukrepanju in omogoča napredek. Časovni zamik pri začetku uporabe in postopno uvajanje pričakovanj glede kritja za nedonosne izpostavljenosti deluje kot spodbuda, saj bankam omogoča, da slaba posojila rešijo, še preden bodo pričakovanja glede kritja dosegla 100%. Zato so pričakovanja skladna s splošnim ciljem pristopa ECB k slabim posojilom.

ECB meni, da njen pristop deluje in je banke dovolj spodbudil, da so proaktivno zmanjšale obseg slabih posojil, preden so začeli veljati nadzorniški ukrepi v zvezi s pričakovanji glede kritja. Več podrobnosti o zmanjševanju obsega slabih posojil je v pripombah k odstavku 91.

Odstavek 117

Kar zadeva sistematično uporabo pooblastil, ki jih ima ECB na podlagi člena 16(2)(d) uredbe o EMN, je treba opozoriti, da je treba ta pooblastila uporabiti za vsak primer posebej in po opravljeni oceni sorazmernosti.

Odstavek 119

Razlog za časovni zamik pri začetku uporabe, postopno uvajanje in razlikovanje med tremi skupinami je povezan z glavnimi cilji pristopa ECB, namreč zmanjšanje obsega slabih posojil, odprava zamud pri reševanju in zagotavljanje kritja za tveganje, ki ga predstavljajo stara slaba posojila, ki ostanejo v bilanci stanja bank. Časovni zamik pri začetku uporabe nadzorniških ukrepov in njihovo postopno uvajanje delujeta kot spodbuda, ki bankam omogoča, da – tudi s porazdelitvijo finančnega bremena na daljše obdobje – rešijo slaba posojila, še preden začne ECB izvajati nadzorniške ukrepe. V prvem četrtletju 2017, ko so bili objavljeni napotki ECB o slabih posojilih, so ta skupaj znašala 866 milijard EUR. Treba je bilo najti ravnotežje med (i) reševanjem problema slabih posojil in (ii) možnimi negativnimi posledicami za širše gospodarstvo, če bi ukrepali prehitro in banke ne bi imele dovolj časa, da se pripravijo na ambiciozno reševanje slabih posojil. ECB zato verjame, da je bil njen postopni pristop primeren. ECB meni, da njen pristop deluje in je banke dovolj spodbudil, da so proaktivno zmanjšale obseg slabih posojil, preden so začeli veljati nadzorniški ukrepi v zvezi s pričakovani glede kritja. Več podrobnosti o zmanjševanju obsega slabih posojil je v pripombah k odstavku 91.

Odstavek 120

ECB se ne strinja z ugotovitvijo, da njen pristop povzroča neenako obravnavo bank. Nasprotno, njen pristop omogoča, da se banke obravnavajo različno glede na razlike v njihovih okoliščinah.

Prvič, več časa, v katerem so banke z večjim začetnim obsegom nekritih slabih posojil lahko v celoti pokrile svoja tveganja, je bilo popolnoma skladno s splošnim ciljem ECB glede slabih posojil. Bankam je omogočilo, da so začele odločneje zmanjševati obseg slabih posojil, k čemur jih je spodbujalo tudi dejstvo, da bo ECB uporabila nadzorniške ukrepe, če obsega ne bodo zmanjšale. Ob tem je pomembno izpostaviti, da cilj ECB ni povečati kritja samo, temveč zmanjšati obseg slabih posojil. Povečanje kritja hkrati deluje kot spodbuda in omogoča reševanje slabih posojil. Zato je nadzorniški ukrep, sprejet zaradi nekritega kreditnega tveganja v kontekstu pričakovanj glede kritja, le varnostna zavora, če banka tveganja ne zmanjša.

Drugič, kar zadeva prilagoditve po referenčnem datumu: ker obstaja časovni zamik med referenčnim datumom konec leta 2020 in izdajo končnega sklepa SREP, mora ECB zagotoviti, da so morebitne spremembe nekritih tveganj upoštevane v končnem sklepu, tako da je pribitek skladen s tveganjem v trenutku izdaje sklepa (tj. ni prevelik glede na nekrito tveganje). Poleg tega okvir prilagoditev po referenčnem datumu spodbuja banke, da aktivno zmanjšajo primanjkljaj v kritju glede na pričakovanja in obseg slabih posojil nasploh, kar povečuje njihovo odpornost in prispeva k primarnemu cilju ECB, da se zmanjša obseg slabih posojil.

Tretjič, ECB pričakuje, da bodo vse banke upoštevale njena pričakovanja, in od primera do primera analizira, ali banke slaba posojila obravnavajo preudarno glede na njena javno objavljena pričakovanja. Kadar meni, da jih ne, uporabi nadzorniške ukrepe v obliki pribitkov v okviru drugega stebra.

Odstavek 121

ECB meni, da sta bila postopek določanja pribitkov in uporaba virov učinkovita glede na dosežene rezultate pri zmanjševanju obsega slabih posojil in povečanju kritja.

Prvič, omeniti je treba, da so v okviru splošnega pristopa ECB k slabim posojilom pričakovanja glede kritja usmerjena v prihodnost, saj spodbujajo pravočasno reševanje obstoječih slabih posojil in preprečujejo nastajanje prevelikega števila novih slabih posojil. Zato so ta pričakovanja relevantna za vse banke, ne le za tiste, ki imajo trenutno velik obseg slabih posojil. O kritju za nedonosne izpostavljenosti banke poročajo na agregatni ravni, to poročanje pa je skoraj identično poročanju za skrajno mejo nedonosnih izpostavljenosti na podlagi uredbe o kapitalskih zahtevah. Poleg tega je poročanje o možnih izvzetjih neobvezno in bankam prinaša koristi.

Drugič, postopek se je izkazal za obvladljivega tako za skupne nadzorniške skupine kot tudi za banke, poleg tega pa velja omeniti, da se je izvajal šele prvo leto.

Skupne nadzorniške skupine so večino časa porabile za oceno izvzetij, razen tega pa je treba opozoriti, da (i) je manj kot polovica vseh bank zahtevala, da se upoštevajo njihove posebne okoliščine, in (ii) da so bila skupnim nadzorniškim skupinam zagotovljena podporna orodja, ki so olajšala njihovo delo. Poleg tega je že jasno, da se je delovna obremenitev skupnih nadzorniških skupin v drugem letu izvajanja zmanjšala zaradi pridobljenih izkušenj ter izboljšanja orodij in usposabljanja.

Tretjič, dejstvo, da je pribitek P2R prejelo le majhno število bank, kaže, da je bil splošni pristop ECB k slabim posojilom uspešen in je povečal odpornost bančnega sistema v euroobmočju. To pomeni, da so številne institucije odpravile nekrita tveganja z zmanjšanjem obsega slabih posojil in povečanjem elementov ponudbe za namene bonitetnega oblikovanja rezervacij. Pribitek P2R se naloži samo kot nadzorniški ukrep v primeru nekritega kreditnega tveganja, ki se oceni na podlagi pričakovanj glede kritja in konkretnih okoliščin banke.

Priporočilo 3 – Uporabiti nadzorniške ukrepe, s katerimi se bolje zagotavlja, da banke zanesljivo krijejo in upravljajo tveganja

Točka (a)(i)

ECB delno sprejema to podpriporočilo.

ECB meni, da je njena metodologija za P2R skladna s smernicami EBA o procesu SREP, ki so bile objavljene marca 2022, in da obstajajo **različni načini določanja kapitalskih zahtev v okviru drugega stebra za vsako tveganje posebej**. Ni treba natančno kvantificirati vsakega posameznega tveganja, ki mu je institucija izpostavljena. To morda niti ni najboljša praksa, saj lahko ustvari lažen vtis natančnosti glede zahtev P2R in z njimi povezanega nadzorniškega dialoga, kar lahko zmanjša učinkovitost in uspešnost nadzorniškega ukrepanja na tem področju. ECB je to upoštevala, ko je leta 2021 razširila svojo metodologijo P2R tako, da podrobneje obravnava vsako posamezno tveganje. Metodologija ECB omogoča, da se pri določanju zahtev P2R učinkovito uporabijo vse razpoložljive informacije, vključno s podatki iz procesa ICAAP v institucijah ter drugimi ključnimi kazalniki tveganja in rezultati bonitetnega ocenjevanja, ki ga ECB izvaja v okviru rednega nadzora. S tem želi zagotoviti, da so vsi možni skupni učinki pomembnih tveganj v institucijah ustrezno kriti s kapitalskimi zahtevami iz prvega ali drugega stebra.

ECB nenehno izboljšuje svojo metodologijo P2R s spoznanji, pridobljenimi v vsakem ciklu SREP ali z nadaljnjo oceno učinka, ki ga imajo posamezni dejavniki tveganja na P2R. Poleg tega bo ECB kmalu začela bolj strukturen pregled učinkovitosti in uspešnosti svoje metodologije za določanje zahtev P2R.

Točka (a)(ii)

ECB sprejema to podpriporočilo.

Točka (a)(iii)

ECB delno sprejema to podpriporočilo.

ECB že zagotavlja, da je vsak ukrep, ki se naloži s sklepom SREP, jasno in ustrezno utemeljen z ugotovitvami, ki so predstavljene v sklepu, kot to zahteva zakon.

ECB si nenehno prizadeva, da bi izboljšala natančnost, kakovost in splošno jasnost komuniciranja z bankami o glavnih dejavnih tveganja, ki vplivajo na zahteve v okviru drugega stebra. To je bil tudi razlog za uvedbo dopisa poslovodstvu bank o rezultatih procesa SREP v letu 2021. ECB se zaveda, da je pri obveščanju bank o glavnih dejavnih P2R mogoče dodatno povečati transparentnost.

Točka (b)

ECB sprejema to podpriporočilo.

ECB že uporablja širok nabor nadzorniških ukrepov, s katerimi obravnava slabosti, ki jih ugotovi na področju kontrol tveganja. Vseeno priznava, da bi bilo mogoče ta pristop – ki zagotavlja, da se s kvalitativnimi in kvantitativnimi nadzorniškimi ukrepi učinkovito in pravočasno zmanjšujejo tveganja – še dodatno izboljšati. Njen cilj je zagotoviti, da se ukrepi in pooblastila uporabljajo v skladu s konkretnimi razmerami, zato bo še naprej od primera do primera izboljševala način izvajanja nadzorniških ukrepov, med drugim tudi pri odpravljanju slabosti v bančnih praksah oblikovanja rezervacij.

Točka (c)

ECB sprejema to podpriporočilo.

Priloga I – Spremljanje izvajanja priporočil iz Posebnega poročila Evropskega računskega sodišča 29/2016: Enotni mehanizem nadzora – dober začetek, a potrebne so nadaljnje izboljšave

Priporočilo 2(i)

Organizacijska struktura poslovnih področij ECB ni odvisna od analize tveganj, saj generalni direktorat Ekonomske analize in generalni direktorat Makrobonitetna politika in finančna stabilnost spadata zaradi svojega mandata in vloge v centralnobančno funkcijo ECB.

Kar zadeva načelo ločenosti, sta ta dva generalna direktorata dodeljena centralnobančni funkciji. Za podatke, ki jih uporablja funkcija bančnega nadzora, vendar so proizvedeni neodvisno zunaj te funkcije, bodisi znotraj ECB (vhodni podatki, ki jih za stresne teste zagotavljata generalna direktorata Makrobonitetna politika in nadzor ter Ekonomske analize) bodisi zunaj ECB (vhodni podatki, ki jih za stresne teste zagotavlja Evropska komisija), ne velja načelo ločenosti, ker se ti podatki pripravljajo neodvisno. Za to, da takšna ureditev ne bi vplivala na izbiro politik bančnega nadzora, ni potrebna analiza tveganj, ker (i) so vhodni podatki, ki jih zagotavljata generalna direktorata Makrobonitetna politika in finančna stabilnost ter Ekonomske analize, neodvisni in ker (ii) je namen stresnega testiranja, skupaj z drugimi nadzorniškimi orodji in procesi, prav v tem, da vplivajo na politiko.

Spremljanje in poročanje o nefinančnih tveganjih ureja krovni okvir za upravljanje operativnih tveganj, ki se uporablja na ravni celotne banke in tako pokriva tudi vsa tveganja, ki izhajajo iz skupnih služb v zvezi z načelom ločenosti.

Priporočilo 3

Priznanje Evropskega računskega sodišča, da je bil na področju notranje revizije dosežen napredek, je dobrodošlo.

Ključna dodatna naloga treh omenjenih ekvivalentov polnega delovnega časa je, da spremljajo izvajanje odprtih priporočil za EMN.

S povečanjem zmogljivosti funkcije notranje revizije se je skupno pokritje revizijskega prostora EMN (vključno z revizijskim delom ECB, opravljenim pod pokroviteljstvom Odbora notranjih revizorjev ESCB/EMN) precej izboljšalo. V zvezi s tem je treba opozoriti, da nekateri revizijski subjekti z velikim tveganjem še niso bili zajeti zaradi razmeroma omejenega obsega vzorcev. Tako je bila na primer revizija bančnega kriznega upravljanja od začetka do konca krize opravljena šele leta 2022, ko je bil potencialni vzorec za vsebinsko testiranje dovolj velik, da je bilo mogoče ugotoviti morebitne trende.

Priporočilo 5

V začetku leta 2022 se je začel izvajati revidirani postopek načrtovanja nadzora, katerega cilj je izboljšati spremljanje dejavnosti v zvezi s prednostnimi nalogami nadzora in poročanje o njih ter učinkoviteje dosegati strateške cilje, določene v teh prednostnih nalogah. V letu 2022 je bil poudarek na tem, da je naš postopek primeren za svoj namen, in sicer vse od določanja prednostnih nalog do izvajanja operacij. V drugem letu izvajanja bodo pripravljena nova poročila, v katerih bodo rezultati nadzorniškega dela ECB povezani z izvajanjem prednostnih nalog. ECB preučuje tudi načine, kako bi bilo mogoče iz merljivih rezultatov pridobivati informacije o delovanju nadzora. Ti podatki bodo izboljšali poročanje v letnem poročilu ECB o bančnem nadzoru.

Kar zadeva vprašalnike v bančnem sektorju, je ECB uporabila druge oblike (npr. konference in forume na visoki ravni ter kontaktno skupino za bančni nadzor), ki po našem mnenju v celoti služijo namenu tega priporočila. Pilotni projekt o učinkovitosti nadzora manj pomembnih institucij je zaključen (glej sklep Nadzornega odbora iz decembra 2022) in načrtovano je redno nadaljnje ukrepanje.

Priporočilo 6

Člen 6(3) uredbe o EMN jasno določa, da morajo pristojni nacionalni organi pomagati ECB pri izvajanju njenih nalog. Poleg tega so pristojni nacionalni organi dolžni sodelovati v dobri veri, kot določa člen 6(2) uredbe o EMN. Člen 3 in nadaljnji členi okvirne uredbe o EMN jasno določajo, da so pristojni nacionalni organi dolžni zagotoviti zaposlene za skupne nadzorniške skupine, člen 4(5) te uredbe pa določa, da se morajo ECB in pristojni nacionalni organi medsebojno posvetovati in sporazumeti o uporabi virov pristojnih nacionalnih organov v zvezi s skupnimi nadzorniškimi skupinami.

Analiza ECB kaže, da se je od leta 2016 primanjkljaj uslužbencev pristojnih nacionalnih organov glede na njihove zaveze zmanjšal. Vendar pristojni organi še vedno zagotavljajo 4% zaposlenih manj, kot so se zavezali leta 2019. ECB primanjkljaje še naprej rešuje s pogovori med koordinatorji skupnih nadzorniških skupin in lokalnimi koordinatorji ter z eskalacijskimi srečanji s pristojnimi nacionalnimi organi na višjih ravneh. To je v praksi lahko težavno, saj lokalna zakonodaja lahko določi omejitve, ki niso sorazmerne s profilom tveganosti bank. ECB meni, da spremembe okvirne uredbe o EMN niso potrebne, ker EMN temelji na načelu sodelovanja v dobri veri.

Priporočilo 7

Cilje za profile skupin določi vodstvo vsake skupne nadzorniške skupine v centralno vodenem letnem postopku. O rezultatih tega postopka se vsako leto poroča Nadzornemu odboru.

Priporočilo 8

Uporabniški profil obsega kontaktne podatke uporabnika, naziv delovnega mesta in podatke o članstvu v skupni nadzorniški skupini. Uporabniki imajo tudi možnost, da prostovoljno dodajo podrobnosti o svojem strokovnem znanju, jezikih, ki jih govorijo, in članstvu v strokovnih skupinah ali mrežah (pri čemer vsa polja temeljijo na vnaprej določenih taksonomijah). Uporabniki lahko navedejo biografske informacije po predlogi, ki vključuje podrobnosti o preteklih izkušnjah, izobrazbi itd.

Mreža SSMnet ima 6.500 aktivnih uporabnikov (v ECB in pristojnih nacionalnih organih), vendar večina teh uporabnikov še ni vzpostavila profila.

Trenutno poteka komunikacijska kampanja, da bi zaposleni v ECB in pristojnih nacionalnih organih več uporabljali profile mreže SSMnet. V prihodnosti (srednjeročno) bo vzpostavljena interna kadrovska platforma s tržnico talentov, ki bo izboljšala dokumentiranje in upravljanje veščin in izkušenj (za zaposlene v ECB, ki delajo v skupnih nadzorniških skupinah).

Priporočilo 9

Dejavnosti za oblikovanje in razvoj ključne kvalifikacije so se začele januarja 2023. To bo modularen program, z možnostjo nesodelovanja odvisno od profila zaposlenih, rezultat pa bo certifikacija. Prva skupina bo program predvidoma končala leta 2024.

Vzporedno bomo leta 2023 začeli razvijati celovite modularne poti usposabljanja nadzornikov o tradicionalnih in novih tveganjih, ki so prednostna področja EMN (računalniška in kibernetska tveganja, digitalna preobrazba ter podnebna in okoljska tveganja), pri čemer bomo pregledali obstoječe priložnosti za usposabljanje v EMN in ugotovljene vrzeli v usposabljanju ter po potrebi razvili nova usposabljanja.

Kot zadnje, začetno uvajanje za delo v EMN je bilo preoblikovano v tridnevni rezidenčni program, katerega glavni cilj je novim uslužbencem olajšati orientacijo po instituciji in jim predstaviti orodja, ki jih potrebujejo za uspešno delo v novem okolju. Program obsega predavanja o temeljnih elementih nadzora, orodjih, ki se uporabljajo v EMN, in organizaciji EMN, vključuje pa tudi družabne dejavnosti. Prvo od teh tridnevni uvajanj bo potekalo junija 2023.

Priporočilo 10

V letni anketi o kadrovanju v skupne nadzorniške skupine se zbirajo informacije o nalogah, ki so dodeljene članom skupnih nadzorniških skupin glede na shemo tveganj SREP. Na podlagi pogovorov med koordinatorji skupnih nadzorniških skupin in lokalnimi koordinatorji se določijo cilji pri dodeljevanju nalog, cilji pa se medsebojno kombinirajo. Rezultati tega postopka se predstavijo Nadzornemu odboru in ponovno pregledajo vsako leto.

Priporočilo 12

Zaradi pandemije COVID-19 so bile dejavnosti na kraju samem v letih 2020 in 2021 (in tudi v letu 2022) močno otežene. Zato je treba vse podatke, ki število čezmejnih misij v teh letih primerjajo s stanjem pred pandemijo, jemati s previdnostjo. Decembra 2022 je ECB odobrila pobudo za precejšnje povečanje virov ECB za dejavnosti na kraju samem do leta 2025. To bo doseženo z ustvarjanjem novih delovnih mest v ECB v zameno za sorazmerno zmanjšanje proračuna za zunanje svetovalce. Skupno bo ustvarjenih 65 novih delovnih mest v EMN, od tega 49 v ECB (kar pomeni 34-odstotno povečanje števila zaposlenih v generalnem direktoratu Inšpekcijski pregledi na kraju samem in preverjanje notranjih modelov (OMI)) in 16 dodatnih delovnih mest ESCB/IO, v zameno za sorazmerno zmanjšanje proračuna za zunanje svetovalce (ki se uporabljajo za dopolnitev inšpekcijskih skupin). Izvajanje pobude bosta pozorno spremljala Nadzorni odbor in Izvršilni odbor. Ta internalizacija bo prispevala k večji operativni neodvisnosti ECB, ki bo zato lahko opravila več inšpekcijskih pregledov. Podobna

prizadevanja potekajo tudi za povečanje števila čezmejnih misij, pri katerih se denimo pristojnim nacionalnim organom določajo ambicioznejši cilji za čezmejno udeležbo.